

Ο ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ “ΝΕΡΟ” ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΕ ΙΡΑΚ ΚΑΙ ΣΥΡΙΑ

Όποιος αποκτήσει τον έλεγχο του νερού θα καθορίσει την έκβαση των συγκρούσεων στο Ιράκ. Αυτό εκτιμούν αναλυτές ασφαλείας σε Λονδίνο και Βαγδάτη, εξηγώντας πως ο έλεγχος ποταμιών και φραγμάτων έχει γίνει ένα σημαντικό όπλο για τους σουνίτες

τζιχαντιστές, που πρόσφατα ανακήρυξαν το χαλιφάτο του «Ισλαμικού Κράτους» αλλά και για τους σιίτες. **(Επιμέλεια: Μάρθα Βασίλη)**

«Ποτάμια, κανάλια, φράγματα και μονάδες αφαλάτωσης γίνονται πια στρατιωτικοί στόχοι στην ημι-άγονη περιοχή που βιώνει τακτικά σημαντικές ελλείψεις νερού», λέει ο αναπληρωτής διευθυντής του Royal United Services Institute του Κατάρ, Michael Stephen.

«Ο έλεγχος της προμήθειας του νερού δίνει τον στρατηγικό έλεγχο και στις πόλεις και στην ύπαιθρο. Βλέπουμε μια μάχη για τον έλεγχο του νερού. Το νερό τώρα είναι το μεγαλύτερο θέμα στρατηγικής για όλες τις πλευρές στο Ιράκ. Είναι θέμα ζωής ή θανάτου. Εάν ελέγχεις το νερό στο Ιράκ, μπορείς να προκαλέσεις μεγάλα προβλήματα. Το νερό εξελίσσεται σε ένα βασικό όπλο σε αυτή τη σύγκρουση», πρόσθεσε σε ομιλία του στην Βαγδάτη.

Μετά και τις πρόσφατες μάχες και αφού ανακήρυξαν το «ισλαμικό χαλιφάτο», οι σουνίτες τζιχαντιστές ελέγχουν τα περισσότερα σημεία-κλειδιά των ποταμών Τίγρη και Ευφράτη που ρέουν από την Τουρκία μέχρι το βόρειο τμήμα του Περσικού Κόλπου στο νότο. Στα δυο ποτάμια αυτά στηρίζονται για τρόφιμα, νερό και

βιομηχανία όλο το Ιράκ και ένα μεγάλο μέρος της Συρίας.

«Οι αντάρτες στοχεύουν, στον έλεγχο των εγκαταστάσεων του νερού ώστε να διακόψουν τις προμήθειες προς την σιιτική νότια πλευρά κυρίως», δήλωσε στον Guardian ο Matthew Machowski, ένας ερευνητής ασφαλείας στη Μέση Ανατολή.

Όπως εξήγησε ο ερευνητής, το νερό χρησιμοποιείται πλέον ως όπλο από όλες τις πλευρές. «Θα μπορούσε κανείς να πει ότι ο έλεγχος των υδάτινων πόρων στο Ιράκ είναι ακόμη πιο σημαντικός από τον έλεγχο των διυλιστηρίων πετρελαίου, ειδικά το καλοκαίρι. Ο έλεγχος της παροχής νερού είναι θεμελιώδους σημασίας. Αν κλείσει ο διακόπτης, θα δημιουργήσει μεγάλες κρίσης υγείας και προβλήματα στην αποχέτευση», πρόσθεσε.

Ένα από τα σημεία κλειδιά του ποταμού Τίγρη που ελέγχουν οι σουνίτες τζιχαντιστές είναι το φράγμα της Μοσούλης – η οποία αποτελεί και προπύργιό τους αφότου την κατέλαβαν. Όμως οι Κούρδοι του Ιράκ δεν το αφήνουν να πέσει στα χέρια των τζιχαντιστών εύκολα καθώς οι περιοχές τους εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από αυτό.

Την περασμένη εβδομάδα τα ιρακινά στρατεύματα διεξήγαγαν μάχες για να κρατήσουν τον έλεγχο του φράγματος Χαντιθα και τις υδροηλεκτρικές μονάδες στον Ευφράτη. Εάν κερδίσουν το φράγμα οι σουνίτες θα ελέγχουν μέρος της ηλεκτρικής ενέργειας του Ιράκ και θα μπορούν να πλήξουν θανάσιμα την κυριαρχία της Βαγδάτης.

Σημειώνεται ότι το συγκεκριμένο φράγμα ήταν και ο πρώτος στόχος των αμερικανικών δυνάμεων όταν εισέβαλαν στην χώρα το 2003. Οι ΗΠΑ φοβούνταν ότι οι δυνάμεις του Σαντάμ Χουσεΐν θα μπορούσαν να μετατρέψουν τη δομή, που παρέχει το 30% της ηλεκτρικής ενέργειας του Ιράκ, σε όπλο μαζικής καταστροφής ανοίγοντας τις πύλες που ελέγχουν τη ροή του ποταμού. Δισεκατομμύρια λίτρα νερού θα μπορούσαν να έχουν πλημμυρίσει πόλεις και χωριά παραλύοντας τη χώρα.

Τον περασμένο Απρίλιο μαχητές του Ισλαμικού Κράτους στη

Φαλούτζα κατέλαβαν το μικρότερο φράγμα Nuaīmiyah στον Ευφράτη και δημιούργησαν σκόπιμη εκτροπή των υδάτων στην γύρω περιοχή. Εκατομμύρια άνθρωποι στις πόλεις Καρμπάλα, Νατζάφ, Βαβυλώνα και Νασιρίγια δεν είχαν παροχή νερού. Η πόλη Αμπού Γκράιμπ πλημμύρισε καταστροφικά, μαζί με τα αγροκτήματα και τα χωριά καταστράφηκαν πάνω από 200 τετραγωνικά μίλια και σύμφωνα με τον ΟΗΕ, περίπου 12.000 οικογένειες έχασαν τα σπίτια τους.

Νωρίτερα μέσα στο 2014 κουρδικές δυνάμεις φέρονται να εξέτρεψαν παροχές νερού από το φράγμα της Μοσούλης. Επίσης, η Τουρκία έχει κατηγορηθεί για μείωση των ροών των υδάτων της μεγάλης λίμνης Ασάντ ώστε να διακοπούν οι παροχές γλυκού νερού στο μεγαλύτερο τμήμα της Συρίας. Σημειώνεται ότι οι πολύ υψηλές θερμοκρασίες (οι υψηλότερες τα τελευταία 50 χρόνια) και η σταθερή διάβρωση της γεωργικής γης έχουν αναδειχθεί σε παράγοντες της πολιτικής αποσταθεροποίησης της Συρίας. Όμως και ο Μπασάρ αλ Άσαντ έχει κατηγορηθεί ότι χρησιμοποίησε το νερό ως τακτική στις μάχες για το Χαλέπι.

«Το νερό θα είναι πλέον το κλειδί για το ποιος ελέγχει το Ιράκ στο μέλλον», δήλωσε ο πρώην αξιωματικός των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ Jennifer Dyer την τηλεόραση των ΗΠΑ την περασμένη εβδομάδα. «Αν το Ισλαμικό κράτος έχει την παραμικρή ελπίδα να καθιερωθεί στο έδαφος, θα πρέπει να ελέγξει το νερό».

«Δεν έχει υπάρξει ποτέ ένας πόλεμος ολοκληρωτικά για το νερό αλλά το νερό έχει παίξει σημαντικό ρόλο σε πολλές συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή. Ο έλεγχος της παροχής νερού είναι ζωτικής σημασίας» δήλωσε ο Michael Stephen. «Το νερό είναι ένα από τα πιο επικίνδυνα προβλήματα στο Ιράκ. Αν η χώρα χωριστεί σίγουρα θα υπάρξει ένας πόλεμος για το νερό. Κανείς δεν θέλει να μιλήσει για αυτό», είπε.

Ορισμένοι ακαδημαϊκοί προβλέπουν ότι ο Τίγρης και ο Ευφράτης δεν θα φτάνουν στη θάλασσα μέχρι το 2040 αν η βροχόπτωση συνεχίζει να μειώνεται με τον σημερινό ρυθμό.

Επιμέλεια: Μάρθα Βασίλη

Πηγή/φωτό: **Tnxs**